

הזה"ר הזה היה רצוא ושוב, בסוד של האות ר', והוא עומד במאצע, בין מעלה ומטה. האות ה' מצד זה למטה. והאות ה' מצד הזה למטה. והאות ש'ן ר' במאצע. ועל זה רצוא ושוב, רצוא - אל זה העלינה, להתעלות אליה בתשובה שלמה. ושוב - אל הה' התחתונה, לתה

לה, כמו שלקט מלמעלה. הזה"ר הזה היה כמו גלגל הקין, בדרך נספר, שהזהר הזה רצוא ושוב, תשוקתו להתעלות למעלה, ומיד חזר. וזה סוד

אשר, עומד פאן וכאן. הזה"ר קרביעי (אה"ח). זהו והר נספר שלא נראה כלל. שהרי מן המזרע הזה הנספר יצאו שאר הזרים, ומתרפשים ונכללים לאחר מכן. והזהר הזה לא הבהיר בחברון. הזהר הזה לא התגלה כלל, אבל עומד בתבונת הלב, שהלב יודע ומסתכל בו, אף על גב שלא נראה כלל.

זהו משום שכל אותו הזרים יוצאו ממנה תשוקה של הזהר הפחתון, לשבח שבチ, להסתכל בתוךו אותם הזרים, להצלל בתוכם, להחוותם לראות באותו הנעם העליז. ועל זה אמר דוד המלך (ההלים כ') אחת שאלותי מאת ה' אורה אבקש שבתי בית ה' כל ימי חי ליחות בנעם ה' ולברך בהיכלו. וזה סוד לשלה, למלא

שכל השלום הוא שלן. בתוכו (כבריה) ראייתי והנה מנורת זקב בלה גרביה על ראשה ושבעה גרטיה עליה שבעה ושבעה מושקות לנורות אשר על ראשה. לזכירה התגלה הטוד של המנורות הפתוחות. אחת

מסדרת, ואחת מאירה. ראייתי והנה מנורת - זו מנורת המסדרת בשבי הנקנים התקווים בשם אדני". בשם זה

הא זיהר"א איהו רצוא ושוב, ברזא דעתך ו', וαιיהו קאים באמצעתה, בין עילא ותפה. את ה' מפטרא דא לעילא. ואת ה' מפטרא דא לתפה. והחיות דאיןון ר' באמצעתה. ועל דא רצוא ושוב, רצוא לגבי ה' עילא, לאסתלקא לגבה בתאובתא שלם. ושוב לגבי ה' תפאה, למיחב לה, כמו דלקית מלעילא. זיהר"א דא איהו בגלגלא דעינא, באורח סתים, דזיהר"א דיליה רצוא ושוב, תיאובתיה לאסתלקא לעילא, ומיד אהדר. ורزا דא אשר, קאים הכא והכא.

זהר"א רביעיה (אה"ח). hei איהו זיהר א סתים, דלא אתחזוי כלל. דהא מהאי זיהר א סתימה נפקו שאר זהירין, ואתפשתן ואתכלילן חד בחריה. hei זיהר לא אתגלי כלל, אבל קאים בסוכלתנו דליך. דליך ידע ואסתכל ביה, אף על גב דלא אתחזוי כלל.

וירא, בגין דכל איןון זהירין, נפקא מניה תיאובתא דזיהר א תפאה, לשבחא שבחא, לאסתכלא בגיןו אינון זהירין, לאסתלקא למחייב בההוא נועם עילאה. ועל דא אמר דוד מלך, (תהלים כ') אחת שאלותי מאת ה' אורה אבקש שבתי בית ה' כל ימי חי ליחות בנעם ה' ולברך בהיכלו. ורزا דא לשלה, למלא דשלמה פלא דיליה.

בהתיב (כברה ד ב) ראייתי והנה מנורת זקב בלה וגלה על ראשה ושבעה גרטיה עליה שבעה ושבעה מושקות לנורות אשר על ראשה. זבריה אתגלי ליה רזא דמנרתי דכין. חד מתקדרא. וחד דגברה.

ראייתי והנה מנורת, דא מנרתא מתקדרא בשבי דגונין גליפאן, בשמא